

"Догляд за хворим на інфекційне захворювання дихальних шляхів у домашніх умовах".

Дуже важливо розпізнати інфекційну хворобу в перші години або дні від моменту захворювання, саме це дає змогу завчасно здійснити відповідні протиепідемічні заходи й не допустити розповсюдження інфекції. При *інфекціях дихальних шляхів* немає потреби виявляти фактор, через який передався збудник, тому що він відомий (повітря). У заражених осіб збудники перебувають на слизових оболонках носоглотки, гортані, іноді трахеї та бронхів, звідки під час кашлю, розмови, чхання з крапельками слизу виділяються в довкілля (крапельний механізм передачі). Зараження відбувається при потраплянні цих крапельок або пилу, що утворився при їх підсиханні, у дихальні шляхи сприйнятливої людини. До цієї групи інфекцій відносяться грип, дифтерія, кір, менінгококова інфекція, ангіна та ін.

Велике значення для запобігання поширення краплинних інфекцій має своєчасна, негайна ізоляція хворого. Її організують у домашніх умовах або в інфекційній лікарні (відділенні), куди відправляють пацієнта. Неприпустимо, щоб інфекційні хворі відвідували громадські місця, дитячі та лікувальні заклади. Ізоляція в домашніх умовах може мати переваги, оскільки хворий залишається у звичній для нього обстановці (особливо це стосується дітей), його доглядають близькі люди, які можуть організувати краще, ніж у лікарні харчування, немає загрози нашарування інших інфекцій. Проте висока контагіозність, відсутність належних умов для ізоляції вдома, проживання в гуртожитку чи готелі, належність пацієнта до так званої групи декретованих (працівники дитячих дошкільних і лікувальних закладів, студенти) - це ті фактори, які потребують негайної госпіталізації. За клінічними показаннями обов'язковій госпіталізації підлягають хворі з тяжким інфекційним захворюванням та ускладненнями.

Основні вимоги до лікування та догляду інфекційного хворого на краплинну інфекцію в домашніх умовах:

- хворий не належить до групи, яка підлягає госпіталізації за епідемічними та клінічними показаннями;
- хвороба має легкий або середньо тяжкий перебіг і не потребує постійного лікарського нагляду;
- про інфекційне захворювання інформована місцева установа лабораторного центру;
- організовано забір і доставку в лабораторію матеріалу для дослідження;
- призначено та виконується необхідне лікування;
- організовано протиепідемічні заходи: 1) ізоляція хворого в окрему кімнату на термін заразливості (терміни заразливості кожного інфекційного захворювання індивідуальний, про що повідомить лікар) потрібно, щоб його не відвідували друзі й знайомі, навіть члени сім'ї. Краще, щоб постійно доглядав хто-небудь один. 2) Хворому виділяється окрема білизна, рушники, предмети догляду (посуд та

предмети догляду за хворим зберігають окремо від членів сім'ї. Посуд слід окремо мити. Натільну та постільну білизну хворого переться окремо від білизни інших членів сім'ї. 3) У кімнаті, де знаходиться хворий, вологе прибирання та провітрювання проводиться не менше 2 разів на день. Патогенні мікроорганізми, що потрапили в повітря кімнати знищуються при 15-хвилинному провітрюванні повністю відкритого вікна. 4) Слід, також, проводити знезараження предметів побуту та догляду за хворим, іграшки, ручки дверей, меблів, тощо. Для цього застосовують найбільш прості способи: кип'ятіння столового та кухонного посуду у 2% розчині соди впродовж 15 хвилин, вологе прибирання з використанням мийно-дезінфікуючих засобів побутового призначення.

Людині, яка доглядає за хворим необхідно користуватися маскою або респіратором. Після кожного відвідування хворого, контакту з його предметами слід ретельно мити руки з милом, не сідати на його постіль, не їсти в кімнаті, де лежить хворий, не виносити з неї предмети (посуд, особисті речі).

Тільки дотримання в повній мірі цих заходів можна уникнути подальшого поширення інфекції.

Будьте здорові!

Лікар-епідеміолог

Олеся Кузьмин.